O NOUĂ RUBRICĂ A „STUDIILOR CLASICE”

Prin deschiderea unei rubrici permanente dedicate problemelor învăţămîntului, revista noastră nu răspunde numai dorinţei, de mai multă vreme exprimate, a numeroşi cititori, dar speră să contribuie la precizarea unor poziţii şi la definirea mai clară a unor opţiuni în dezbaterea, de o stringentă şi uneori dramatică actualitate, privind locul culturii clasice, în general, şi al limbii latine, în particular, în învăţămînt.

Convingerea noastră asupra rolului esenţial al învăţămîntului clasic în educarea şi în formarea profesională a tineretului epocii şi societăţii noastre este pe cît de fermă, pe atît de raţională; ataşamentul afectiv pentru civilizaţia antică şi pentru tradiţia care a perpetuat-o nu ne umbreşte luciditatea şi nu ne limitează orizontul, dimpotrivă. Dar a fi convinşi noi înşine de utilitatea actuală a studiilor clasice (care nu se mărginesc la rolul unor discipline istorice, deşi nu socotim acest din urmă epitet drept infamant) nu este suficient. Pe de o parte, argumentarea noastră trebuie difuzată cît mai larg. Pe de altă parte, trebuie să supunem şi convingerile noastre unui permanent examen critic. În momentul în care progresele şi diversificarea ştiinţelor îşi găsesc cuvenita reflectare în învăţămîntul de toate gradele, nu vom ajunge la rezultatele sperate, dacă vom continua să ne menţinem pe poziţii depăşite sau vom milita pentru idealuri educative ale unor epoci de mult apuse. Fixîndu-ne scopuri nejustificate în teorie şi nerealizabile în practică, aruncăm discreditul asupra ansamblului eforturilor noastre. Este de aceea necesar, în prealabil, să putem răspunde cu claritate la întrebările:

(1) Cine trebuie să înveţe limbile clasice? (fiindcă nu mai poate fi vorba de generalizarea lor la întreaga populaţie şcolară a ţării).

(2) Ce trebuie să se înveţe? (fiindcă volumul şi natura cunoştinţelor trebuie precizate în raport cu scopul, diversificat, al învăţămîntului, iar numărul de ani şi de ore trebuie să corespundă fiecărui tip de liceu în parte).

(3) Cum trebuie să se înveţe? (fiindcă cu metode învechite, care au dus nu rareori la compromiterea disciplinelor înseşi, nu pot fi atinse scopurile propuse).

Sperăm că paginile „Studiilor clasice” vor izbuti să aducă precizări utile în vederea formulării răspunsurilor la aceste întrebări.

În numărul de faţă publicăm preambulul general şi capitolele dedicate învăţămîntului liceal dintr-un proiect alcătuit în cadrul Comisiei pentru învăţămîntul clasic instituite de Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului. Proiectul a fost discutat în cadrul filialelor Societăţii de studii clasice şi în diferite cercuri pedagogice.

COMITETUL DE REDACŢIE

PROIECT

AL UNUI SISTEM UNITAR PENTRU ÎNVĂŢĂMÎNTUL LIMBII ŞI LITERATURII LATINE

I. Sistemul de şcolarizare a limbii şi literaturii latine

Limba şi literatura latină se predau [1] în următoarele tipuri de şcoli secundare şi instituţii de învăţămînt superior.

[1] Lista de mai jos are în vedere situaţia p r o p u s ă de noi; în sistemul actual o parte din aceste unităţi de învăţămînt comportă studiul limbii latine, altele nu.